TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Sosialistipuolueen vajoaminen porvaripuolueeksi

Porvaripuolueiden rahastaminen ei luonnollisestikaan ole vaikea kysymys. Näitä puolueita tukevat rikkaat, jotka niille lahjottavat suurempia tai pienempiä summia, summien suuruus riippuen kulloinkin siitä, mitä etua lahjottaja puolueen vaalivoiton kautta toivoo itselleen . Usein ovat lahjotukset lihavien virkapaikkojen suoranaista ostamista — tai ostavat suuret korporatsionit poliittisille agenteilleen edesvastuullisen toimipaikan, sitä käyttääkseen tulevaisuudessa hyväkseen monella eri tavalla. Porvaripuolueet ovat näin ollen myös afääripuolueita. Niiden puoluekoneiston muodostavat klubit ja puoluekomiteat, jotka heräävät vilkkaaseen toimintaan ainoastaan vaalien aikana. Varsinaista jäsenveroa maksavaa puoluejäsenisöä ei tietysti ole, vaan vaikuttavat puoluekomiteat rahan voimalla äänestyskarjaan, jonka paimentamisesta pitävät huolen reklaamit, saarnatuolit, ammattipolitikoitsijat, sanomalehdet, teatterit, j. n. n.

Tällaiseksi afääripuolueeksi on nyt Sosialistipuolue vajonnut. Niin kauan kuin puolueessa oli proletaarisia aineksia, rahastettiin puolue yksinomaan jäsenveroilla ja ylimääräisillä veroilla niinkuin kaikki työväenpuolueet täytyy rahastaa. Työväen vaalitaisteluja ei käydä suurella rahakukkarolla — mistäpä työväellä olisikaan rahoja — vaan puskuvoimana on tietoisten työläisten innostus ja uhrautuva toiminta. Samoilla tekijöillä myös ylläpidetään ja kasvatetaan työväenpuolueen jäsenmäärää. Työväenpuolue säilyy työväenpuolueena ainoastaan niin kauan kun puolueen menestymien ei riipu yksityisten lahjotuksista, vaan joukkojen innostavasta toiminnasta. Ja joukot pysyvät innostuneina niin kauan kun puolue täydellisesti vastaa heidän vallankumouksellista pyrkimystään.

Amerikan Sosialistipuolue ei onnistunut keräämään Amerikan proletaarijoukkoja lippunsa alle. Se rappeutui reformismiin ja opportunismiin. Sen ensimäiset loistavat saavutukset eri seuduilla maata, kuten Milwaukeessa, Buttessa, Schenectadyssa, Berkeleyssä, j. n. e. paljastivat pian puolueen opportunistisen luonteen, ja näiden voittojen jälkeen alkoi puolue kulkea alaspäin. Tätä alaspäin menoa on jatkunut lakkaamatta, kunnes kansainvälisyyskysymys viimein ratkaisevasti paljasti puolueen vastavallankumouksellisen, porvarillisen luonteen. Silloin oli proletaariaines puolueesta jo poistunut, lukuunottamatta S. S. Järjestön proletaarisia aineksia, jotka pitkämielisinä toistaiseksi jäivät "valppaan odotuksen" kannalle.

S. S. Järjestön eroamisen kautta poistuivat viimeisetkin proletaariset ainekset puolueesta. Puolueesta on surkea poroporvarillinen tynkä jälellä, jonka muodostavat Milwaukeen saksalaiset ja New Yorkin juutalaiset kunnallispolitikoitsijat. Vain mitätön keskustalaisryhmä, jota edustavat Engdahl ja Kruse, koettaa yhä edelleen ylläpitää vallankumouksellista fraasirumpua, jonka ääni paljosta kulutuksesta on surkean heikko.

Loistoaikanaan oli Sosialistipuolueella yli 100,000 jäsentä, mutta nyt voidaan puolueen jäsenmäärä laskea korkeintaan 10,000:ksi. Käsillämme ei ole tarkkoja tietoja jäsenmäärästä, mutta sitä arvioidessa on se laskettava pikemminkin pienemmäksi edellä mainittua luka kuin suuremmaksi. Tietoiset proletaariset joukot ovat puolueen jättäneet ja sentähden ei voi tulla kysymykseenkään puolueen jäsenmäärän kasvattaminen millään joukkoinnostuksella. On siis turvauduttava toisiin keinoihin. Ja Sosialistipuolue, jonka johto on päättänyt kulkea yhä edelleenkin opportunistista tietään, on johdonmukaisesti turvautunut ehta porvarillisen puolueen menettelyyn, se on: kasvattamaan puolueensa vaikutusvaltaa rahakukkaron avulla. On päätetty yksityisten lahjotusten kautta ruveta keräämään niin sanottua "järjestämiskassaa". Lahjojen vastaanoton kilpenä on motto "Puolueen jäsenmäärä sataantuhanteen!" Kukin "toveri" saa lahjoittaa niin suuren summan kuin tykkää, sillä mitään maksimirajaa ei ole. Onpa Debisiltäkin koetettu saada lausuntoa yrityksen kannattamiseksi, mutta tämä taistelijavanhus sanoo rehellisesti kirjeessään, jota epäonnistuneesti koetetaan käyttää yrityksen puffauskirjeenä, että "on vain yksi luotettava tulolähde, johon voidaan aina luottamuksella turvautua varojen hankkimisessa puolue työlle, ja tämän lähteen muodostavat jäsenmaksut."

Debsin tarkoitus on selvä, mutta sitä tahdotaan tahallisesti väärintulkita. Niinpä sitä tulkitsee väärin muuan Sosialistipuolueen nykyisiä "tovereita", eräs pankkiiri Pennsylvaniassa (terästrustin valtakunnassa), joka on sitoutunut lahjoittamaan puolueelle $10 kuukaudessa ja jonka lausuntoa puoluesihteeri Branstetter käyttää hyväkseen sanotun lahjomiskassan kartuttamiseksi. "Toveri" pankkiiri nimittäin kirjoittaa, puolueensa virallisten tiedonantojen mukaan:

"Toveri Debs ja — muut toverit kaikkialla: *Koska minä satun olemaan pankkiiri*, sanovat muutamat toverit minun olevan kapitalistiluokan palveluksessa. Nykyisin me kuitenkin *kaikin palvelemme kapitalistiluokkaa*, koska meillä ei ole kyllin järkeä tehdäksemme työtä toisillemme. Minä puolestani koetan tehdä osani — meidän täytyy hankkia 100,000 jäsentä. Kirjeenne kolmas parakraafi, toteutettuna, ratkaisee tehtävän. Hankkikaamme jäseniä. Sitten voimme tehdä jotain arvokasta. Olemme nuljuilleet eteenpäin ja *taistelleet toisiamme vastaan kyllin kauan. Taistelkaamme ihmiskunnan ja yhteiskunnan luonnollisia vihollisia vastaan*".)

Branstetter ilmoittaa tämän "toverin" sisällyttäneen kirjekoteloonsa ensimäisen $10 pankkiosotuksen sekä sitoumuksen suorittaa saman summan kuukausittain. Sadat muut samanlaiset "lojaaliset toverit" ovat jo sitoutuneet kuukausittain maksamaan vissin summan lahjomisrahastoon, sanoo Branstetter.

Lukekaapa tarkkaavaisesti tämän "toveri" pankkiirin kirje. Huomaatte sen sisällön suunnattoman kyynillisyyden. Ei meidän saa kantaa vihaa kapitalisteja vastaan, koska mekin olemme — pankkiirit, kapitalistit ja työläiset — kapitalismin palveluksessa! Ei sittenkään vaikka "kapitalistin palvelija", pankkiiri, tekee voitavansa viedäkseen leivän toisenlaisten kapitalistien palvelijain, työläisten suusta. Vaan taistelkaamme yhteiskunnan, se on pankkiiriien yhteiskunnan, luonnollisia vihollisia vastaan, jotka koittavat tätä ihanaa pankkiiriveljeilyä hävittää!

Viitatessaan Debsin kirjeen kolmanteen parakraafiin "toveri" pankkiiri juuri koskettaa Debsin lausunnon siihen kohtaan, jossa luokkataistelijavanhus sanoo jäsenmaksut ainoaksi luotettavaksi työväenpuolueen tulolähteeksi, siten vääntäen Debsin lausunnon hengen omaksi hyväkseen.

Lahjusten vastaanottoa puolukassaan jatkuu Branstetterin tidoannon mukaan kunnes puolueen jäsenmäärä saadaan kohoamaan sataantuhanteen! Mikä estäisi sitä jatkumasta senkin jälkeen, jos nimittäin on ollenkaan mahdollisuutta saada jäsenmäärä sataantuhanteen. Kun jäseniä kerran rahojen avulla hankitaan, täytyy ne myös rahojen voimalla pitää puolueessa, sillä käsitämme hyvin minkälaista väkeä rahanvoimalla saadaan. Se on hetken innostuksesta mukaan tulevaa äänestyskarjaa, joka yhtä nopeasti luopuu puolueesta kuin yhtyykin. Porvareita voidaan saada jäseniksi, mutta siinä tapauksessa puolue jää vain komitea-puolueeksi, joka toimii pian samoissa kaavoissa kuin muut porvaripuolueet.

Tällä keinoin saa kyllä rahoja kokoon. Kyllä porvaristolla rahaa riittää. Ja kun tulee seuraava vaalitaistelu, voinee Sosialistipuolue lihavalla kassallaan kilpailla reklaamin teossa republikaanisen ja demokraattisen puolueen kanssa. Suuret päivälehdet voivat vaikka antaa tunnustuksenkin "huonoista, anarkistisista aineksista" puhdistuneelle Sosialistipuolueelle, johon se ja se tunnettu "toveri" pankkiiri, "toveri" liikemies tai "toveri" tehtailija kuuluu jäsenenä. Ja kun näiden "tovereiden" palveluksessa oleva loijari tai ammattipolitikoitsija runnaa virkaan nyt kunnialliseksi muuttuneen Sosialistipuolueen listalla, voi rikastunut puoluekoneisto ostaa porvarilehdistä ilmoitustilaa ja saada toimituspuhveja. Voivatpa kapitalistiset päivälehdet, jos sattuvat näiden uusien "tovereiden" vaikutuksen alaisena olemaan, muuttua kokonaan Sosialistipuolueen äänenkannattajiksi. Mikäs sitä estäisi. Silloin olisi Sosialistipuolueesta tullut "suurpuolue", joka pian voi asettaa miehensä aina presidentinistuimelle asti. Sen opportunististen politikoitsijain suuri unelma olisi toteutunut, ja kun se on toteutunut, täytyisi sitten taistella kaikkia "ihmiskunnan ja yhteiskunnan vihollisia" vastaan, niinkuin noskelaiset nykyään Saksassa ja menshevikit aikoinaan Venäjällä.

Näemme siis kuinka suuret mahdollisuudet Sosialistipuolueella on nykyisellä tiellään. Se tarjoaa opportunismin kultaisen tien kaikille sosialistipettureille — kultaisen siinä merkityksessä, mikäli sitä pankkiireilta ja kapitalisteilta lohkee.

*) Kursiivi toimituksen.

EI KOMPROMISSIA PERIAATTEISSA

Joku aika sitten julkaisivat useat lehdet Venäjän tekemän uuden — tai uudistetun — tarjouksen maailman kapitalistisille hallituksille kauppasuhteitten alkamisesta neuvostohallituksen kanssa.

Lontoon Daily Herald lausuu sen johdosta seuraavaa:

"Neuvostohallitus on jälleen julkaissut ehtonsa kapitalistisille maille kauppasuhteiden alkamisesta. Tarjous turvaa kapitalistisille hallituksille (aikaisemmin Launsbury ne esitti ja ne pääasiassa ovat samat) täyden oikeuden niiden yksityisiin etuihin ja takaa sijoituksille varmuutta. Tässä, kuten kaikissa muissakin alotteissaan Lenin ja hänen toverinsa osottavat olevansa realisteja. He haluavat kauppaa Venäjän kanssa ja maailman rauhaa. He haluavat sitä nyt. He eivät halua odottaa kunnes kansainvälinen kommunismi hallitseisi. He haluavat sovitella kapitalismin kanssa tarkotuksella saada asiat selviksi; tämä ei merkitse sovittelua (kompromissia) periaatteisiin nähden.

"Me kaikki tosiasiassa teemme sopimuksia kapitalismin kanssa jokapäiväisessä elämässämme; on mahdoton ostaa ateriaakaan päivässä tai vaatekertaa tekemättä kompromissia kapitalismin kanssa, mutta sen ei tarvitse merkitä sitä, että periaatteet petetään.

"Venäjä ei voi rakentaa kommunistisia suhteita ei-kommunististen maiden kanssa".

Löytyypä tässä maassa eräitä työväenjärjestöjenkin nimellä kulkevia laitoksia, joiden keskuudessa väitetään, että Venäjän toverit tinkivät myöskin periaatteistaan. Useimmassa tapauksessa tällaisia väitteitä tehdään vain työväestön pettämiseksi oikeistososialistien tai oikeistotuplajuulaisten periaatekompromisseihin.

TAANTUMUKSELLISET VEHKEILIJÄT

Yhdysvaltain taantumukselliset politikoitsijat ovat syypäitä siihen ihmishenkien ja varojen hukkaan, joka on ollut seurauksena kaikista Venäjän vastavallankumouksellisten avustuksesta. Jo pitkä aikaa on ollut tunnettua kuinka Amerikan kapitalistien vaikuttavat piirit ovat vehkeilleet Venäjää vastaan sen periaatteen pohjalta, joka on viitotettu niissä diplomaattisissa nooteissa joita ulkomaavirasto on julassut ja joissa on selitetty ettei Venäjän neuvostovalta sovi maailman "sivistyneitten valtojen" sekaan arvoa nauttivana hallituksena.

Senaatin oikeusvaliokunnan edessä on taaskin tiukattu selvyyttä niistä avustukista ja lainoista, joita on annettu Venäjän vastavallankumouksellisille ja Kerenskin väliaikaiselle hallitukselle. Mutta luonnollista on, että tässä suhteessa kaikki tutkimukset muodostuvat vain silmänkääntötempuiksi.

Yhdysvaltain taantumuksellinen aines, trustikapitalistinen diktatuuri levittää valheita Venäjästä jt tukee kaikkia niitä valkoisia rosvokoplia, jotka milloin missäkin muodostavat sen "oikean hallituksen Venäjälle". Äskettäin sellainen taas on perustettu Pariisissa. Siellä ovat Venäläiset valkoiset pitäneet "perustavan kokouksen" jolle he nyt ovat anelemassa tunnustusta suurvaltain puolelta. Virallinen pyyntö tässä suhteessa esitetään Ranskan, Englannin ja Yhdysvaltain hallitukselle. Sanomattakin on selvä, että tässä vehkeilevässä salaliitossa ovat mukana tsaarinaikuiset hoviherrat ja kerenskyläiset väliaikaisen hallituksen edustajat ja toimitsijat.

Tämä kopla tarkoittaa tulla auttamaan Rumanian ja Puolan rosvokapitalisteja siinä suunnitelmassa, jonka tarkoituksena on kevään tullen tehdä uusi sotilaallinen hyökkäys Venäjää vastaan.

Kaikkialla Keski- Europassa venäläiset valkoiset yllyttävät näitä maita tuohon uuteen epätoivoiseen yritykseen ja sitä tukemaan on nyt muodostettu uusi "Venäjän hallitus" Pariisiin.

Sai se tunnustusta eli ei. sen elinaika on oleva yhtä lyhyt kuin niiden kymmenien muiden "hallituksien", joita valkoiset kenraalit ovat tähänasti jo ehtineet perustamaan.

NEUVOSTO-VENÄJÄ MAAILMANKAPITALISMIN KESKELLÄ

Viitaten Leninin lauseeseen, että "me taistelemme niistä edellytyksistä, jotka antavat meille mahdollisuuden ja voiman odottaa kansainvälistä mahdollisuutta", selostelee Vienissä ilmestyvä "Kommunismus" lehti Venäjän tilannetta.

Sotilaallisella alalla on työväen Venäjä ostanut itselleen olemisen oikeuden mailman valtojen joukossa. Nyt seuraa taloudellinen taistelu, joka sitten taas kärjistyy aseelliseksi.

Venäjä on riippuvainen maailmantaloudesta. Se ei tarvitse muiden maiden *kapitalistista* taloutta, mutta se tarvitsee niiden teollisuutta. Toimilupien tarjous ulkolaisille kapitalisteille ei merkitse myönnytystä kapitalistiselle *järjestelmälle*. Päinvastoin. Kapitalistit ne myönnytykset tekevät, kun ne alistuvat soveltautumaan Neuvosto-Venäjän talouskoneistoon ,suostuvat tuottamaan sille teollisuustuotteita. Siinä on se aineellinen ja moraalinen voitto, josta Lenin puhuu.

Kapitalistit, jotka metsänhakkuu- tai muita vuokraoikeuksia tahi kultaa tai tavaraa vastaan luovuttavat Venäjän neuvostovallalle tavaroita, auttavat selvästi sitä vahvistumaan. Sillä sopimus tehdään neuvostojärjestelmän eikä kapitalistisen järjestelmän perustalla.

Eivät tietenkään nuo kauppasuhteet eikä toimiluvat ole mitään "normaali" suhteita. Vaan väliaikaisia. Aivan kuin sotilaalliset rauhat. Ne osottavat vaa'an olevan tasapainossa. Ja ne kehottavat tarkkuuteen, varovaisuuteen. Kapitalistit tietenkin koettavat heilauttaa sitä tasapainoa niin päin, että neuvostovalta kaatuisi. Eikä sitä toivo vain kapitalistit. Sosialistipetturi Philip Snowden (25. 11. 20.) kehottaa antamaan Venäjän kansalle tavaraa, joka muka on paras keino bolshevismin tappamiseksi!

Erehdys, hra "sosialisti". Neuvosto-Venäjä on varuillaan ja käyttää saamansa vaihtotavarat taloutensa — teollisuuden ja maatuotannon — kohottamiseen. Sillä aikaa kypsyy vallankumous muissa maissa ja vapauttaa Venäjän hieromasta kauppaa kapitalistien ja niiden "sosialististen" lakeijain kanssa. Todellisten työväenvaltain väliset sopimukset vasta ovat pysyviä.

TYÖTTÖMYYSTILASTOA

Liittohallituksen työviraston yhteydessä toimiva työnvälitys toimisto on hiljattain julkaissut tilastoja työttömyydestä. Tämän mukaan on työttömien lukumäärä yllämainittuna aikana miljoona enemmän eli noin neljä ja puoli miljoonaa. Kun otamme huomioon sen, että sekä hallitus että A. F. of. L. liiton johtomiehetkin aina tälläisissä kysymyksissä pyrkivät lieventämään asian todellista tilannetta, kumman kin tarkotuksena kun on kapitalistisen riistojärjejstelmän epäkohtien peitteleminen, niin voimme hyvällä syyllä sanoa että työttömäin lukumäärä jo kuukausi sitten oli paljoa suurempi kuin A. F. of L. liiton tilastot osottivat, puhumattakaan hallituksen tilastoista. Ja sen lisäksi, on työttömien luku vielä tammikuun aikanakin lisääntynyt ehkäpä enemmän kun minkään muun kuukauden aikana sitten viime syksyn. Kaikki nämä seikat huomioon ottaen voimme hyvällä syyllä sanoa, että työttömien lukumäärä helmikuun alussa nousee tuonne kuuteenmiljoonaan.

Valtioittain kun katselemme työttömyyskysymystä — hallituksen tilastojen valossa — on työttömyys koskenut pahemmin Michiganin valtiota, missä 8:n prosenttia työläisistä on ajettu nälkätaipaleelle. Seuraavana järjejstyksessä on Ohio, missä 50 prosenttia työläisistä on työttömänä. Sitten seuraa Illinois, Connecticut, Massachusetts, New York, Wisconsin, New Jersey, j. n. e. Koko maan työläisistä on 36.9 prosenttia työttömänä.

Teollisuuksittain kun katsellaan työttömyyttä, niin näemme, että lamaannus autoteollisuudessa on kaikkein suurin. Sitä seuraa rakennusteollisuus, kutomateollisuus, nahkateollisuus, puutavateollisuus, huonekaluteollisuus, koneteollisuus j. n. e.

Hallituksen tilastoissa annetaan myöskin tietoja työttömäin luvusta erinäisissä suuremmissa kaupungeissa, mutta kuten jo sanoimme on todellinen työttömäin luku paljon suurempi kuin mitä nämät numerot osoittavat. Siitä huoilmatta julkaisemme ne lukijaimme nähtäväksi. Hallituksen tilaston mukaan oli työttömiä eri kaupungeissa tammikuun ensimäisenä päivänä seuraavasti:

Boston, 26,000; New Bedford, 30,000; Fall River, 26,000; New York City, 234,247; Buffalo, 35,000; Syracuse, 10,000; Utica, 8,000; Newark, 41,000; Philadelphia, 70,000; Cleveland, 81,000; Cincinnati, 24,000; Akron, 20,000; Toledo, 26,675; Columbus, 13,500; Chicago, 85,000; East Chicago ja ympäristö, 26,000; Detroit, 160,000; Indianapolis, 21,500; Milwaukee, 24,000; Minneapolis, 15,562; St. Paul, 11,000; St. Lous, 40,350; Kansas City, 20,540; Atlanta, 7,400; Richmond, 4,590; New Orleans, 4,000; Seattle, 7,000; Portland, 10,000; San Francisco, 13,000.

Ylläolevasta saanee jonkinlaisen käsityksen työttömyydestä. Tälläistä on se "parempi aika" jota kapitalistit lupailevat. Työttömyys on tällä kertaa suurempi Amerikassa kuin se oli parina kolmena vuotena ennen sotaa ja voidaanpa sanoa sen olevan suuremman kuin v. 1908. Monissa kaupungeissa puuhailaan parhaillaan yleisiä soppakeittiöitä työttömille. Leipälinjat ovat tulleet päiväjärjestykseen. Ja sittekin yhä vieläkin kehoitetaan työläisiä tukemaan järjestelmää, joka näännyttää miljooneja työläisiä nälkään keskellä yltäkylläisyyttä ja hyvinvointia.

SUOMEN TYÖVÄENPUOLUEEN MENETTELYTAPAJULISTUS

Hyväksytty Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen Puolueneuvoston kokouksessa joulukuun 23 päivänä 1920

Luokkataistelu.

Kapitalistisen järjestelmän luokkavastakohtien kärjistyminen on yhä räikeämmin tullut näkyviin. Samoin luokkataistelun kiihtyminen, ankaran kamppailun kiihtyminen riistäjien ja riistettyjen, sortajien ja sorrettujen välillä on selvääkin selvemmin havaittavissa. Luokkasovintoa ei köyhälistön ja riistäjäluokan välillä voi syntyä. Se on taloudellinen ja historiallinen mahdottomuus. Se olisi myös köyhälistölle hirveä vääryys, sillä se merkitsisi joka tapauksessa vain sitä, että köyhälistö jäisi orjuuteen ja porvaristo herruuteen, olipa sitten orjuus ja herruus kuinka ovelasti tahansa peitetty kapitalistisen kansanvallan verhoihin.

Parlamenttarismi.

Kapitalistinen kansanvalta lakeineen ja laitoksineen on yhtä varma luokkasortojärjestelmä kuin kapitalistinen yksinvaltakin tahi mikä muu kapitalistinen valtiomuoto tahansa. Siinä on virkavalta, tuomarivalta ja sotilasvalta taatusti tukemassa riistäjäluokkain etuja ja ennen kaikkea nykyisen riistämisjärjestelmän kulmakiveä, kapitalistista omistusta. Tämä valtiomuoto on niin järjestetty, että siinä näyttää enimmälle osalle kansasta olevan myönnetty yhtäläinen oikeus vaikuttaa valtioelämän ohjaamiseen tahtomaansa suuntaan, mutta kuitenkaan ei köyhälistö voi sille myönnetyllä oikeudella saada poistetuksi kapitalistista virkavaltaa tai sotilasvaltaa, ei valloitetuksi valtiollista herruutta eikä lakkautetuksi kapitalistista omistusta. Yksityisiä räikeimpiä epäkohtia ja väärinkäytöksiä voidaan kapitalistisen valtion eduskunnan kautta korjata tai silittää, siis kapitalistisen yhteiskunnan joitakin mätähaavoja lääkitä ja laastaroida, mutta ei voida poistaa itse perusvääryyttä, luokkasortoa ja riistämistä. Porvariskansanvaltainen, sosialidemokraattinen politiikka tahtoo pimittää köyhälistöä parlamenttarismin saavutuksilla, se koettaa uskottaa, että eduskunnallisella uudistuspolitiikalla voidaan saada työväen tila siedettäväksi ,että lopulta täten tulevat muka työväenluokan kaikki sosialistisetkin toiveet toteutetuiksi sekä vielä koettavat pelotella köyhälistöä, masentaa sen luottamusta omaan voimaansa ja saada se uskomaan, että porvarilliset mahtivoimat ovat voittamattomat.

Tällaista köyhälistön vihollisten kavalaa politiikkaa vastaan on herkeämättä taisteltava.

Parlamentarismia ei kuitenkaan tarvitse hyljätä. Vaalitaisteluun ja parlamenttikeskusteluihin voidaan ottaa osaa käyttääksemme niin eduskunnallista kuin kunnallisiakin edustuslaitoksia agitatsionipaikkoina sekä keskustelu- ja agitatsionitilaisuuksina, näin voidaksemme osoittaa porvarillisen kansanvallan petollisuuden ja sosialidemokraattien uskottelun parlamenttisaavutusten vähäarvoisuudesta ja todella köyhälistön etujen mahdottomuudesta. Parlamentarisuutemme merkitsee siis sitä, että eduskuntaan ja kunnallisiin hallintolaitoksiin ei saa lähteä siinä mielessä, että siellä asetuttaisiin tukemaan ja kannattamaan minkäänlaista kapitalistista riistojärjestelmää pönkittäviä uudistusparannuksia. Vain vastustajaimme paljastamisen ja aatteellisen herätystyön kannalta on meidän parlamentarismia hyväksemme käytettävä.

Niin eduskunnallisen kuin kunnallisenkin parlamentarisen toiminnan on kokonaan alistuttava palvelemaan joukkotaistelun päämääriä ja tehtäviä.

Ammattiyhdistysliike.

Kaikissa kapitalistisissa maissa voidaan havaita voimakasta ammatillisen liikkeen kasvua. Virratessaan osastoihin koettavat joukot tehdä ne taisteluaseekseen. Yhä kärjistyvät vastakohdat ja taloudellinen ahdistus pakoittaa järjestöjä ryhtymään lakkoihin, jotka vyöryvätkin kautta koko kapitalistisen maailman ja alituisesti keskeyttävät kapitalisen tuotanto- ja vaihtoprosessin. Samalla kun työläiset ovat pakoitetut lisäämään vaatimuksiaan alituisen häikäilemättömän hintainnousun, omien puutteidensa ja kärsimystensä mukaan, hävittävät ne kaikki kapitalistien laskelmain perusteet ja saattavat kapitalismin epätoivoiseen tilaan. Niinpä ovatkin nyt ammattiosastot ja liitot, jotka ennen kapitalismin rauhallisen kehityksen aikana olivat työväen järjestöjä, jotka taistelivat palkkojen saamiseksi ja työpäivän lyhentämiseksi, muuttaneet luonnettaan. Luonteen muuttaminen on seurauksena siitä, että maailmansota vei kapitalistisen talouden rappiotilaan. Taloudellinen pula, joka nyt jokaiselle näkevälle pitäisi olla päivänselvänä, leviää yhä painostavampana maasta toiseen, osoittaa köyhälistölle yhä tuntuvammin, ettei enää riitä taistelu työpalkkojen kohoamiseksi ja työajan lyhentämiseksi. Kapitalismi tulee kyvyttömäksi palauttamaan ennalleen yhteiskunnallista tuotantoa. Työläisjoukkojen täytyy elämisen välttämättömyyden pakosta suunnata taistelu pitemmälle, täytyy kohdistaa taistelu rappeutuneen kapitalismin kukistamiseksi. Tämän kapitalismin rappion seurauksena ilmeneekin jo, että työläisjoukot rupeavat vaatimaan tuotannon, raaka-aineiden ja finanssiasiain kontrollia muodostamalla ensin työpaikkaneuvostoja, laajentaen ne alueellisiksi ja sitten koko maata käsittäviksi järjestöiksi kulloinkin kysymyksessä olevaa teollisuusalaa varten. Tätä työväenjoukkojen turvaamispyrkimystä kapitalistien tuotantosabotagea vastaan, joka tulee yhä räikeämmin esiintymään taloudellisen pulan enentyessä, on kehitettävä ja edistettävä. Sensijaa non hyljättävä vanhan ammattiyhdistysbyrokratian tyrkyttämä vanhentunut ja nykyisiin oloihin soveltumaton kapitalistien kanssa käytävä neuvottelupolitiikka ja pitkäaikaisten tariffisopimusten teko. Neuvottelut ja tariffisopimukset vain vakavasti vahingoittavat proletariaattia joka päivä elintarpeiden hintojen noustessa korkeammalle ja korkeammalle.

Samalla kun puolueen velvollisuus on pyrkiä parhaimpaan keskitykseen, luomaan kiinteätä yhteyttä ammattiyhdistysliikkeen ja puolueen välille, on sen toimittava myös yhteisen, selvällä luokkataistelukannalla olevan kansainvälisen ammattiyhdistysrintaman luomisen hyväksi, ei kuitenkaan tässäkään hyväksymällä vanhan ammattiyhdistysinternationalen pysyttämistä ja vahvistamista, koska tämä internationale jo ennen sotaa oli vain toisarvoinen laitos, sen merkityksen ollessa vain siinä, että se keräili tilastoja ja antoi kehotuksia rahallisen avustuksen antamiseksi eri maiden liitoille, etupäässä suurempien maiden huomattavimpien lakkotaistelujen avustamiseksi. Tämä internationale ei tehnyt mitään tärkeimmässä, itse pääasiassa mitään, nim. yhteisen taistelun järjestämiseksi työväenvallan hyväksi kansainvälisessä mittakaavassa. Niinkuin Toisen Internationalen johtajat sodan puhjetessa ja sen kestäessä petivät proletariaatin, samoin pettivät ammattiyhdistysinternationalenkin johtajat, samat herrat, jotka nyt uudelleen pystyttävät tätä kansainvälistä liittoa tarkoituksella saada san kautta viimeistä tukea luhistuvalle kapitalismille.

Maalaisköyhälistö.

Suomen Sosialistinen Työväenpuolue on todellisesti sosialismin puolesta toimiva proletariaatin puolue. Se esiintyy kaikkien työtätekevien ja riistettyjen joukkopuolueena köyhälistön sorron ja kaikkinaisen riiston lakkauttamiseksi. Maalaisköyhälistö tuntee kapitalismin, suurtilallisten riiston ja kidutuksen. Valtakunnan kohoavat verovaatimukset koskevat maalaisköyhälistöä tavattomasti. Maanviljelyskalujen ja heidän taloudessaan tarvittavien tarvikkeiden hintain nousu tuntuu yhä ahdistavammalta suurriistäjäin riiston ohella. Maaseudun työtätekeville joukoillekaan ei ole muuta pelastuksen keinoa kuin liittyä taistelemaan kaupunkiköyhälistön kanssa suurtilanomistajain ja kapitalismin herruuden kukistamiseksi, kieron maanomistus-, kalavesien- ja metsänkäyttöoikeuksien lakkauttamiseksi.

Maalaisköyhälistön saamiseksi toverilliseen yhteistyöhön on puolueen velvollisuus tehdä ahkeraa ja tarkoituksenmukaista valistustyötä, paljastettava sosialidemokratian torpparienvapautushomma humpuukiksi.

Sosialidemokratia.

Suomen sosialidemokraattinen puolue on päivä päivältä teoillaan, puheillaan ja kirjoituksillaan joutunut yhä syvemmin paljastamaan kantansa, sisäisen olemuksensa ja pyrkimyksensä. Se on joutunut selvästi ilmaisemaan poikkeamisensa Marxin opin mukaiselta luokkataistelukannalta. Sosialidemokraatit ovat osoittaneet taistelevansa maailman köyhälistön vallankumouksellista luokkataistelua vastaan, osoittaneet voimakkaasti kannattavansa porvariston valtion tukemista ja vahvistamista myöntämällä työväestöä vastaan tähdätyille asekaarteille, sota- ja poliisilaitoksille määrärahoja ja hyväksymällä sosialisteja vastaan tähdätyn rajaseutulain sekä raskaita veroja ja uusia verotusmuotoja. Sosialidemokraatit ovat selittäneet lakkaamatta kannattavansa vain valtiososialismia, eli oikeammin sanoen valtiokapitalismia, eikä hyväksyvänsä tuotannon ja jaon sosialisoimista. Samoin ovat sosialidemokraatit harjoittaneet työläisjoukkojen julkeata petkutusta sillä, että ovat muka päättäneet eroavansa Toisesta Internationalesta, koska maailman köyhälistö on sen hyljännyt, mutta samalla antaen kannatustaan Scheidemannin, Noskeen, Hendersonin, Renaudelin, Vandervelden, Huysmansin, Brantingin y. m. samojen työväenpetturien touhuamalle kapitalismin tukemiseksi aijotulle uudelle internationalelle.

Suomen sosialidemokratian petturuuden ja kapitalistista järjestelmää tukevan politiikan ovat työväen laajat joukot jo tajunneet ja eronneet kin siitä suurin joukoin sekä perustaneet Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen. Kuitenkin on vielä työläisjoukkoja, jotka eivät ole päässeet selville kapitalismin itsensä kehittämästä romahduksellisesta tilanteesta ja sosialidemokratian harhakuvasta ja senvuoksi kulkevat sosialidemokraattisten johtoherrain kytkyessä. Puolueemme velvollisuus on lakkaamatta kaikkialla ja kaikissa tilaisuuksissa selvittää sosialidemoratian historiallisesti väärät pyrkimykset ja paljastaa sen parlamentariset petkutuskeinot.

Solidarisuus kansainvälisen köyhälistön kanssa.

Kapitalismin perustukset horjuvat kaikkialla. Kapitalistisen maailman sisäiset ristiriidat, jotka johtivat kansainväliseen sotaan, ovat tämän sodan aikana ja sen päätyttyä yhä kärjistyneet sekä johtaneet kansainvälisen proletariaeen vallankumouksliikkeeseen, joka äärettömin ponnistuksin ja ukrein kulkee aste asteelta eteenpäin. Tähän köyhälistön kansainvälisen vapausliikkeeseen on nyt Suomenkin köyhälistön luokkataistelujen kohtaa sidottu. Suomen kovia kokenut työväenluokka on epäilemättä kaikkina toiveineen, lukuunottamatta sosialidemokraattisia johtoherroja, köyhälistön kansainvälisen vapausliikkeen puolella eikä sitä vastaan.